

ગાંધીનગર સમાચાર

તા. ૨૫-૧-૨૦૧૫, રવિવાર

તંત્રી સ્થાનેથી....

ઓબામા મુદ્દે અતિરેક

પ્રજાસત્તાક દિવસની ઉજવણીમાં મુખ્ય મહેમાન તરીકે નિમંત્રિત કરાયેલ અમેરિકાના રાષ્ટ્રપ્રમુખ બરાક ઓબામાની ભારતયાત્રા અન્ય અમેરિકાના રાષ્ટ્રના વડાની ભારતયાત્રા કરતાં ઘણી વધુ મહત્વની હોવાનો અહેસાસ કરાવીને ભારત સરકાર પ્રજાને શો સંદેશ પાઠવવા માગે છે? શું ઓબામા દુનિયાના શહેનશાહ છે? અંગ્રેજ રાજ વખતે કિંગ એડવર્ડ કે કિંગ પંચમ જયોજિ હિન્દુસ્તાનની મુલાકાતે આવતા ત્યારે 'લોન્ગ લિવ ધ કિંગ' વાળું રાષ્ટ્રગીત વગાડી એમની સામે દેશી રજવાડાં મુજરા ભરતાં એ પ્રકારનો માહોલ એકવીસમી સદીની વિશ્વની સૌથી મોટી લોકશાહી અને ઊભરતી મહાસત્તાએ શું કામ ઊભો કરવો પડે છે? અમેરિકા પણ ચીન, જાપાન, યુરોપીય રાષ્ટ્રો કે કેનેડા - ઓસ્ટ્રેલિયા જેવો દુનિયાનો એક સમુદ્ર દેશ છે અને લોકશાહી મૂલ્યોમાં માનતા હોઈ એ ભારતને 'કુદરતી સહયોગી' (નેચરલ એલાઈ) હોઈ શકે, પરંતુ એના વડા માટે આકાશથી પાતાળ લગી આખું તંત્ર ખડપણે રહે, ભારતના વડાપ્રધાન એમના સ્વાગત માટે પ્રસ્થાપિત પ્રોટોકોલનો ભંગ કરીને એમને એરપોર્ટ પર રિસીવ કરવા દોડી જવાનું વિચારે, એ જરા વધુ પડતું નથી લાગતું? કાન્તિ ભઠ્ઠા જેવા વરિષ્ઠ અને અભ્યાસુ પત્રકારે વિવિધ માધ્યમો અને સામયિકોમાંથી ઓબામા વિશે અમેરિકા સહિત દુનિયાના અન્ય વિસ્તારોમાં પ્રવર્તતા નકારાત્મક અભિપ્રાયો ટાંકીને એમને દંભી 'હિપોક્રાટ' ગણાવ્યા છે. એથી ઊલટું ભારતના વડાપ્રધાન એમને ખભે ઊંચકીને આર્ષદંષ્ટા તરીકે સ્થાપિત કરી રહ્યા છે. યુદ્ધખોર માનવ ધરાવતા ઓબામાએ સત્તા પર આવીને નોબેલ મેળવવા કરેલા પ્રયાસો હવે છાના નથી રહ્યા. આપણા રાષ્ટ્રપિતાની 'અહિંસા'ને એ વખાણે છે, પણ બીજી તરફ વિશ્વના નબળા દેશો પર ધાક જમાવવા માટે હિંદુસ શસ્ત્રોના સોદાગર તરીકે શું નથી કરતા, એ જ પ્રખ્યાત છે. પાકિસ્તાનને દગલા મોડે શસ્ત્રો અને અબજો ડોલરની સખાવત કર્યા પછી હવે જ્યારે ભારતની મુલાકાતે આવી રહ્યા છે ત્યારે પાકિસ્તાનમાં આશ્રય લઈ રહેલાં આતંકવાદી જૂથો પર પ્રિબંદ મુકાવવાનો હુકમ કરનાર અને સરહદ પારથી ભારતયાત્રા દરમિયાન કોઈ અળવીતરું કર્યું તો ખરે નથી - એવી ચીમકી આપનાર ઓબામાની બે મોઢાની વાતો પર વિશ્વાસ કરવાનું ભારતને ભારે પડી શકે છે મહેમાન તરીકે નોતરીએ ત્યારે લાલ જામ જરૂર પાથરીએ, પણ એમના સન્માનમાં તમામ મધ્યાદાઓ ઓળંગી જવાથી તો ઉલટાનું આપણું જ પોત પોતાનું હોવાનું વરતાશે. ઓબામા ફક્ત અમેરિકાના રાષ્ટ્રપ્રમુખ છે, તે પણ હવે ગણતરીના મહિનાનો પૂરતા, કારણ કે ત્યાં પ્રમુખને ત્રીજી ઠાંત્રે નથી મળતી. પરંતુ એમને ગણબહારનું મહિમા મંડળ ગમે છે, અને પોતાની જેમ જ ભારતના વડાપ્રધાન પણ સામાન્ય ચાલાવાળી ઉપર ઉડી ભારતના વડાપ્રધાન બન્યા હોવાની બાબતને લીધે હવે એ મોટીના પ્રશંસક પણ બની ચૂક્યા છે. પરંતુ આ જ મોટીને એમણે ૨૦૦૨નાં રમખાણોના યુનેગાર ગણીને વર્ષો સુધી અમેરિકાના વિગ્ન નહોતા મળવા દીધી, તેકેમ ભૂલી જવાય છે? ઓબામાની સુરક્ષા માટે દેશ અબજોનું આધક કરી રહ્યો છે. એથી ઉપર, આશાના તાજમહાલની મુલાકાતે લખાએ સમગ્ર શહેરમાં મોબાઈલ ટાવરોને સ્થગિત - નિષ્ક્રિય બનાવી દેવાનું પણ નક્કી કરા્યું છે. એક વિદેશી માણસની સુરક્ષા ખાતર દેશનાં લાખો નાગરિકોના મૂળભૂત અધિકારને સ્થગિત કરી દેવાનો આ સરકારી ફતવો કેટલો વાજબી ગણાય? શું મોટી સરકાર ઓબામાથી એટલી હદે અજાઈ ગઈ છે કે એ દુનિયા ભારતને અમેરિકાનાં ખંડિયા દેશ તરીકે ઓળખાવા લાગે એવી જહજૂરી માટે મજબૂર બની ગઈ?

શાળાના બાળકો અને વાલીઓ દ્વારા ટ્રાફિક અવેરનેશ રેલી યોજાઈ ડીએસપીએ જનજાગૃતિ રેલીનું ફલેગમાર્ચ કર્યું

ગાંધીનગર, તા. ૨૪ ગાંધીનગર શહેરના ચ-૦ ખાતે ટ્રાફિક પોલીસ અને પોદાર જમ્મો હિડુસ સ્કૂલ કુડાસણ દ્વારા ટ્રાફિક અવેરનેશ કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. શાળાના બાળકો તથા વાલીઓએ મળીને ચ-૦ થી ઘ-૦ સુધી રેલી નીકળી હતી. ગાંધીનગર ડીએસપી શરદ સિંઘલ દ્વારા રેલીનું ફલેગ માર્ચ કરી પ્રસ્થાન કરવાયું હતું. સમાજને રોડ સેફ્ટી અને ટ્રાફિક રૂલ્સની સમજ માટે સુનોચ્યાર અને સ્વોગન દ્વારા જનજાગૃતિ લાવવાનો પ્રયાસ રેલીનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હતો. આ રેલીમાં ૧૫૦ જેટલા બાળકો અને વાલીઓ ઉપરાંત શાળાના હેડ મેસ્ટ્રેસ રીયા દેવનાથ તથા એડમીન પલક દાણી અને ટીચીંગ સ્ટાફ પણ જોડાયા હતા.

શ્રી ડુંગરી ગરાસિયા સેવા સમાજ ટ્રસ્ટ દ્વારા ૨ ફેબ્રુઆરીએ વાર્ષિક સ્નેહમિલન સમારંભ યોજાશે

ગાંધીનગર, તા. ૨૪ આજ રોજ ગુજરાત યુનિવર્સિટી સંલગ્ન ઇન્ફર્મટિક્ષ ખાતે આવેલ સી.યુ. શાહ સાયન્સ કોલેજમાં ગ્રાન્ટેડ બેઠકો પાલી હોવા છતાં સેલ્ફ ફાઈનાન્સના વિદ્યાર્થીઓને ગ્રાન્ટેડ બેઠકોમાં પ્રવેશ ન આપતા કોલેજના વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓ દ્વારા કોલેજ દેખાવો કરવામાં આવ્યો હતો. અને વિદ્યાર્થીઓમાં રોષ ફાટી નીકળ્યો હતો. સી.યુ.શાહ સાયન્સ કોલેજમાં આજરોજ આ બાબતે એન.એસ.યુ.આઈ. દ્વારા કોલેજમાં વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓને કોલેજના સત્તાધીશોને કારણે પડેલી મુશ્કેલી સામે દેખાવ કરવામાં આવ્યો હતા એન.એસ.યુ.આઈ.ના અગ્રણી

જયમીન આસોડિયા અને હિરેન આસોડિયાની આગેવાનીમાં કોલેજ સત્તાધીશો સામે ઉગ્ર રજૂઆત કરી આવેલનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું અને ભારે સુનોચ્યાર 'હાય રે મેનેજમેન્ટ હાય હાય. એન.એસ.યુ.આઈ. ઝિંદાબાદ, બંધ કરો બંધ કરો વિદ્યાર્થીઓનું શોષણ બંધ કરો.' જેવા સૂનોચ્યાર મોટી સંખ્યામાં કરવામાં આવ્યા હતા. એન.એસ.યુ.આઈ.ના અગ્રણી જયમીન આસોડિયા અને હિરેન આસોડિયાએ જણાવ્યું હતું કે કોલેજના સામાન્ય વર્ગ અને મિલુલ ડાલ, દિલ્હાંગ પરીણ સહીત કાર્યકરો તેમજ ૨૦૦ થી વધુ વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓ જોડાયા હતા.

મહર્ષિ અત્રિ વિદ્યાલયમાં વાલી ચિંતન શિબિર યોજાઈ

ગાંધીનગર, તા. ૨૪ મહર્ષિ અત્રિ વિદ્યાલયમાં વાલી ચિંતન શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સાંપ્રત સમયમાં માતાપિતાની સમસ્યા એ છે કે બાળકો સાથેનું વાણી-વર્તન-વ્યવહાર જેવા મનોવેજ્ઞાનિક તથા શૈક્ષણિક મુદ્દાઓની છણાવટ ચિંતન શિબિરના તજજ્ઞ શ્રી રૂપેશ પટેલ દ્વારા ખૂબ જ સારી રીતે કરવામાં આવેલ. શાળાના ટ્રસ્ટીશ્રી ભરતભાઈ દુમર તથા આચાર્યશ્રી ભરતસિંહ રાઠોડે પણ વાલીઓને માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. ખૂબ જ મોટી સંખ્યામાં વાલીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં.

'રીપબ્લીક' ને 'રીકન્સ્ટ્રક્ટ' કરવાનો સમય પાકી ગયો છે !!!

૧૯૪૭ની ૧૫મી ઓગસ્ટે આઝાદી મળી પછી બે વરસ સુધી તો ભારતે ઉછીના બંધારણથી ચલાવ્યું. સ્વતંત્ર ભારતના સ્વતંત્ર નાગરિકોની ઈચ્છા મુજબનું દેશનું બંધારણ બની રહ્યું હતું. દેશના નાગરિકોની સુખ, સગવડ અને અધિકારો, જવાબદારીઓના દસ્તાવેજ સમાન બંધારણને બનાવતા બીજા બે વર્ષ થઈ ગયા. ૧૦૦ થી વધુ વર્ષોની બ્રિટીશ ગુલામી હોવા છતાં પણ આઝાદી પછીના આ બે વધુ વર્ષ બ્રિટીશ કાયદાઓ મુજબ ચાલવું નાગરિકોને આકર્ષક લાગ્યું હતું. એને ૨૬ જાન્યુઆરી ૧૯૫૦ના દિવસે ભારતને અને ભારતના નાગરિકોને મળ્યું પોતાનું બંધારણ કે જેના આધારે આવનારા વર્ષોમાં સ્વતંત્ર ભારત બ્રિટીશ ગુલામી અને કાયદાઓથી દુર થઈને પોતાનું અલગ અસ્તિત્વ અને આકાંક્ષાઓને પૂરી કરવા તરફ કુચ કરવાનું હતું. આવતીકાલે એ શુભ ઘડીનો દૃશ્ય મોગ્જાતે દિવસ આપણે પારં, માર્ચિસ, ધ્વજ વંદન અને ગણમંત્રનીય અતીથીઓની હાજરીમાં ઉજવવા જઈ રહ્યા છીએ ત્યારે એક સવાલ થવો સ્વાભાવિક છે કે ૧૯૫૦ની ૨૬મીથી ૨૦૧૫ની ૨૬મી સુધીમાં આપણે બંધારણને અને બંધારણ આપણને કેટલે અંશે વફાદાર - ઉપયોગી કે સર્વાંગી લાગ્યું કે થયું ? ગણતંત્ર એટલે પ્રજા માટે, પ્રજા વડે અને પ્રજા દ્વારા ચાલવું શાશન. ૪૧૦ કલમો અને ૧૨ પરિશિષ્ટો ધરાવતું વિશ્વનું સૌથી લાંબુ લેખિત ભારતીય બંધારણની અમુક ખાસ અને મહત્વની બાબતો છે - સમાનતા, ન્યાય, સ્વતંત્રતા અને સુરક્ષા. બંધારણના ઘડવૈયાઓએ દેશના નાગરિકોને અમુક હોસ અધિકારોની ભેટ બંધારણ સ્વરૂપે આપી છે. મૂળ વિચાર અને એની પાછળનો ઉદ્દેશ કદાચ ત્યારની ભારતીય પરિશીથી પ્રમાણેનો હશે પણ આઝાદીના ઉંદા ઘડવૈયાથી વધુ સમય વિતાવી ચૂકેલું ભારત ૧૯૫૦ના ભારતથી ક્યાય આગળ નીકળી ગયું છે. પ્રગતિ અને વિકાસની હરણફાળ ભરીને ભારત આજે વિશ્વના ટોચના દેશો સાથે પોતાનું આસન જમાવી ચૂક્યું છે, વિશ્વમહાસત્તા બનવા તરફ પુરજોશમાં પ્રયાણ કરી ચૂક્યું છે પણ ક્યાંકને ક્યાંક આ પેરેડ્રાફ્ટની પહેલી લાઈનમાં લખ્યું એ વડે, દ્વારા અને માટે વાળું બંધારણીય વિધાન હળવે હળવે એની ચમક અને વજન બંને ગુમાવી ચૂક્યું હોય એવું લાગ્યા કરે છે. બદલાયેલા સમયમાં જાતી, ધર્મ, લિંગ કે ભાષાના આધારે બંધારણની સત્યતા ચકાસવા બેસો તો ખોટું છે. સમય બદલી ગયો છે અને એ જ રીતે બદલી ગયો છે એ સમાજ પણ. એક સમયે આવા ખાનાઓમાં કેટ સમાજનો દાયરો આવા સંકુલિત ચોક્કાઓથી બહાર નીકળી ગયો છે અને બહુધા વર્ગ નીકળવાની આરે છે એવે વખતે બંધારણના મુખ્ય સુચીતાઓને સમૂળગો અર્થ જ બદલી જાય છે. આજે માનવ ટેકનોલોજીના પ્રતાપે વ્યર્થી લીઠ કોઈ એક સીમાડાનો મોહતાજ નથી કે નથી કોઈ એક ચોક્કસ વિચારધારાનો બંધક એટલે સરવાળે બંધારણના મૂળભૂત અર્થો સમાનતા, સુરક્ષા વગેરેનો અર્થ એને મન અલગ અને પોતાની રીતનો છે એટલે બની શકે કે એ પોતાની રીતે બંધારણને વિચારી શકે કે અમલી બનાવી શકે. બંધારણના આરંભે ભારતને યુનિયન ઓફ સ્ટેટ્સ મતલબ કે રાજ્યોનો સમૂહ ગણવામાં આવ્યું છે. વાત પણ સાચી છે ભારત એના અનેક અને વિવિધતાસભર રાજ્યો વગર અધુરું છે પણ ખાટલે મોટી ખોટ એ છે કે રાજ્યોની સ્વતંત્રતા મોટાભાગે કેન્દ્ર પર આધારિત છે. રાજ્યોની

સત્તા સીમિત અને આધારિત છે. રાજ્યોને વધુ સત્તા અને પોતાના અલગ નિયમો કે બની શકે તો રાજ્યનું પોતાનું એક પુરક બંધારણ કે જે મુખ્ય બંધારણની તર્જ પર જ પણ જે તે રાજ્યની ભોગોલીક કે સામાજિક સ્થિતિ પ્રમાણે હોય એવો ફેરફાર કરવો જરૂરી છે જેનાથી ઘણીવાર બનતા રાજ્યો અને કેન્દ્રના સંઘર્ષો જેવા બનાવો અટકીને રાજ્યના નાગરિકોને બંધારણનો વધુ અને એ ઈચ્છે એવો લાભ મળી શકે છે. આમ તો આપણે લોકશાહી રાષ્ટ્ર છીએ પણ છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી લોકશાહીનું ટોળાશાહીમાં પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે. જિસકી લાકી ઉસકી ભેસનો ધમકેદાર મંત્ર પોલીટીકસથી પીપલ સુધી છુટથી વપરાય છે. લોકશાહી દેશની વિચારધારાથી હટીને ટોળાશાહી વિચારધારાના પાપે અરાજકતા વધે એવા બનાવો બને છે પછી ભલે ને એ સામાજિક સ્તરે હોય કે પછી રાજકીય સ્તરે પણ સરવાળે તો વી ઘ યુનાઈટેડ સીટીઝનથી

અકુરજી

અજય ઉપાધ્યાય

akurjt@gmail.com

બકવાસવીરોને પ્રોત્સાહન ના મળે, ટેકો નાં મળે કે એમના પદવિનહો પર આપણા પગલા ના પડે સાચી બંધારણીય સમાનતા આવવાની શરૂઆત બસ ત્યાંથી જ અને ત્યારે જ થશે. એમ તો બંધારણે બિનસાંપ્રદાયિક એવો પણ એક શબ્દ રાખ્યો જ છે પણ ખરેખર જીવન પર હાથ મુકીને જવાબ આપો કે શું આપણે કે આપણો દેશ બિનસાંપ્રદાયિક છે ખરો? જવાબ નહી આપો તો પણ ચાલશે કેમ કે આઝાદીથી અત્યાર સુધીનો ભારતનો સાંપ્રદાયિક ઈતિહાસ નજર સામે જ છે. ધર્મો અને ધાર્મિક સામાન્યોથી આગળ વધીને ખરેખર પ્રગતિશીલ ભારતના નિર્માણનો મંત્ર જે બંધારણે આપણને આપેલો છે એને વળગીને ચાલવું કઠીન છે એટલીસ્ટ અત્યારની પરીશીથીમાં. જો કે બહુમતી અને લઘુમતીના રાજકીય ખેલોને ભારતનો બહુધા વર્ગ ધીમે ધીમે પણ મક્કમપણે નજરઅંદાજ કરતો થઈ રહ્યો છે છતાં પણ દરેકને પોતાનો ધર્મ પાળવાની છૂટની બંધારણીય કલમની સાથે સાથે (આઈ રીપીટ પાળવાની નહિ કે જડતાથી વળગડવાની) બિલકુલ એ જ રીતે બીજાના ધર્મોનો આદર કરવાની એક કલમ ઉમેરવાનો સમય પાકી ગયો છે. લઘુમતી કે બહુમતીના તુષ્ટિકરણમાં એ નાં ભૂલવું જોઈએ કે બંધારણની બિનસાંપ્રદાયિક કલમના નામે કોઈ પણ ધર્મની સાંપ્રદાયિક નીતિને નજરનદાહ કરવામાં આવે. બંધારણ અને એનો અમલ કરવાની જવાબદારી એકલી સરકારો પર જ નાખ્યે ભારત ક્યારેય સાચું અને સમ્પૂર્ણ ગણતંત્ર નહિ જ બની શકે. સરકારો યુટીને પછી હાથ પર હાથ રાખીને તમાશો જોયે રાખ્યે થોડું સાચું ગણતંત્ર મળી જશે કે પછી બંધારણનો પુરુપુરો લાભ છેક છેવાડાના આદમી સુધી પહોચી શકશે ? એ માટે તો લોકોએ પણ એટલી જ જાગૃતિ બતાવવી પડશે. રાજકારણ અને ધર્મકારણ એ આ મહાન ભારતને ચલાવનારા બે મહત્વના પરિબળો છે એમાં કોઈ બેમત નથી જ પણ એ જોવું એટલું જ અગત્યનું છે કે આ બંને પૈડાઓ દેશના રથને અવળી દિશામાં લઈ જાય નહિ. લોકમત અને લોકવિરોધ એ બંને ભલે એક સિક્કાની જુદી બાજુ હોય પણ સિક્કો એનાથી જ પૂર્ણ બને છે એ નાં ભૂલવું જોઈએ. દૃઢ વર્ષ પહેલા અને દૃઢ વર્ષ પછીની પરીશીથીમાં આભ જમીન જેટલું અંતર છે ત્યારે બદલાયેલા ભારતને જરૂર છે વધુ ચોક્કસ, વધુ યોગ્ય અને વધુ સ્વીકાર્ય બંધારણીય ફેરફારોની. સરકારોના નાક સુધી આ ફેરફારોની માંગની ગંધ પહોચાડવા માટે વધુ ને વધુ લોકોએ બંધારણીય રીતે આગળ આવવું પડશે એ એક માત્ર જ રસ્તો છે. ભારતના સદભાગ્યે વિશ્વમાં સૌથી વધુ યુવાનોથી ભરપુર દેશ બનવાનું સર્ભળું જમા પાસું એના હિસ્સામાં છે અને વીસમી સદીના આ યુવા શૂરીરો કોઈ ગાર્ડરિયા પ્રવાહમાં ખેચાઈને કટપુતલી બનતા પહેલા પોતાની રીતે વિચારી શકે છે અને એ વિચારોને વ્યક્ત કરી શકે છે, ભલે ને ક્યારેક એ વ્યક્તતાની રીત ખોટી હોય તો પણ. નિર્ભયા કે જનલોકપાલ જેવા સ્વયંભૂ આંદોલનો એના સાક્ષી છે અને બસ આ જ ઉમ્મીદ પર ભારત કાયમ છે. વધુ ને વધુ યુવાનો સામાજિક જવાબદારીઓ સ્વીકારતા થયા છે. અહી કોઈના વખાણ કરવાનો ઈરાદો નથી પણ નરેન્દ્ર મોટીની સરકાર કદાચ દેશની એકમાત્ર એવી સરકાર હશે કે જેના પર યુવાનોને સમ્પૂર્ણ વિશ્વાસ

ગાંધીનગર સમાચાર | ૨૫-૧-૨૦૧૫ | ૨